

Posudek konzultanta diplomové práce

Jméno diplomanta: Monika Vondrová
Téma: **Limity akcionářských dohod**
Rozsah práce: 53 stran

Téma práce

Diplomantka zvolila vysoce aktuální a originální téma, jemuž odborná literatura doposud věnovala jen málo pozornosti. Jedná se přitom o téma, které je velmi náročné na zpracování, neboť předpokládá dobrou znalost jak korporátního, tak obligačního práva.

Cíl práce

Cílem práce je odpovědět na otázky, které si diplomantka položila (s. 4), zejm. jaké jsou limity akcionářských dohod z hlediska základních zásad soukromého práva. Cíle práce bylo v zásadě dosaženo, byť na některých místech chybí práci dostatečná hloubka.

Struktura práce

Diplomová práce je rozdělena do čtyř kapitol, které jsou doplněny stručným úvodem a kvalitním závěrem.

První kapitola je věnována obecnému pojednání o akcionářských dohodách. Nalezneme zde vymezení akcionářských dohod, ale i jejich dělení a v neposlední řadě též exkurs do slovenské úpravy. Tato kapitola je vhodným úvodem do problematiky a v práci má bezesporu své místo.

Druhá kapitola pojednává o limitech akcionářských dohod, za které jsou považovány jednak obecné limity smluvní autonomie (veřejný pořádek, dobré mravy, statusové otázky), zákaz nedůvodného zvýhodnění akcionářů, omezení druhů akcií a omezení „orgánů akcionářů“, jednak stanovy a zásada loajality. Byť je otázkou, zda je takové dělení optimální (proč je např. zákaz nedůvodného zvýhodňování akcionářů považován za obecný limit, zatímco loajalita za zvláštní?), pravdou je, že systematické uspořádání limitů je obtížné a diplomantce se podařilo vystihnout významné prvky omezující akcionáře (popř. jiné subjekty) při uzavírání akcionářských dohod.

Třetí kapitola popisuje limity vybraných druhů akcionářských dohod, konkrétně dohody o výkonu hlasovacích práv, dohody o předkupním právu a dohody zasahující do správy společnosti.

Čtvrtá kapitola je věnována slovenské úpravě akcionářských dohod v nové úpravě jednoduché společnosti na akcie. Tato část je sice převážně popisná, je nicméně zajímavým exkursem do nové slovenské úpravy.

Uvedené dělení lze považovat za vhodné.

Zpracování práce

Jak bylo uvedeno výše, zvolené téma je co do zpracování obtížné, a to jednak s ohledem na absenci domácí literatury, jednak vzhledem k nezbytnosti dobré znalosti korporátního i obligačního práva. Diplomantka se tématu ujala dobře a diplomová práce otevírá řadu zajímavých otázek. Dílo jde nicméně často málo do hloubky (např. pojednání o limitech smluvní autonomie spočívající v zákazu uzavřít akcionářskou dohodu porušující veřejný pořádek, dobré mravy či statusové otázky, s. 18; otázka, zda je namísto smlouvy o výkonu funkce možno uzavřít akcionářskou dohodu, s jakými smluvními stranami a s jakými důsledky, s. 19 – 20) a návrhům odpovědí nepředchází důkladnější analýza.

Diplomantka tak na některých místech dospívá ke zjednodušujícím závěrům (např. „Volnost akcionářů tkví také v tom, že mají možnost podle své vůle akcionářskou dohodu vypovědět.“, s. 21 – zde ovšem závisí na tom, zda takovou výpověď zákon nebo smlouva připouští).

Práce s literaturou a judikaturou

Diplomantka evidentně vynaložila značné úsilí na získání relevantních zdrojů, neboť pracuje jak se všemi dostupnými národními zdroji, tak i se sborníkem, který nebyl v době zpracování práce odborné veřejnosti k dispozici (probíhaly na něm teprve redakční úpravy). Kladně je třeba hodnotit taktéž skutečnost, že diplomantka při zpracování práce pracuje i s řadou dalších zdrojů (např. dokumenty britské Law Commission, Mezinárodní arbitrážní komise apod.). Je škoda, že diplomantka více nezohlednila zahraniční (jinou než slovenskou) literaturu.

Práce je na vhodných místech doplněna odkazy na judikaturu českých soudů, v malém rozsahu je zohledněna i judikatura zahraničních soudů.

Obecně platí, že citace jsou provedeny důsledně. Výjimkou je několik míst, kde autorka odkazuje na názory jmenovaných odborníků, aniž by zároveň uvedla citovaný zdroj (např. s. 41).

Jazyková a stylistická úroveň

Diplomantka se převážně vyjadřuje srozumitelně a plynule, byť na některých místech je text obtížněji srozumitelný, neboť se diplomantka snaží podat velké množství informací, aniž by nicméně náležitě vysvětlila tok svých myšlenek (např. s. 34 – 35). S ohledem na méně časté dělení textu do odstavců ztrácí na některých místech text přehlednost.

Práci zbytečně znehodnocují občasná překlepy (např. s. 28, 37, 39, 46 apod.) a chyby v interpunkci (např. s. 2, 3, 14, 18, 20, 22 apod.); není zřejmé, proč jsou u zákonů použita velká písmena (např. Rejstříkový zákon, s. 2, Obchodný zákoník, s. 3 apod.).

Otázky k zodpovězení při obhajobě

- Diplomantka na s. 7 uvádí k prokazování ústní akcionářské dohody: *„Nejspíše by se taková ústní akcionářská dohoda musela dokazovat výpovědí svědků a při konečném posuzování by velkou roli sehrála také zásada in dubio pro reo.“* Prosím o vysvětlení aplikace zásady *in dubio pro reo*.
- V rámci účastníků akcionářských dohod je zmíněno, že účastníky mohou být osoby odlišné od akcionářů, např. investoři, kteří si chtějí ponechat určitý dohled nad fungováním společnosti (s. 11). V jakém směru je zde míněn pojem investor?
- Na s. 18 je uvedeno: *„Akcionářská dohoda porušuje veřejný pořádek, je-li v rozporu se základními pravidly akciové společnosti, jež mají kogentní povahu, tzn. se stanovami.“* Je možno přirovnávat porušení stanov k porušení veřejného pořádku?
- Bylo by člena voleného orgánu možno odměňovat ze zdrojů společnosti, pokud by smlouvu o výkonu jeho funkce uzavřeli vedle člena voleného orgánu i všichni akcionáři a společnost (s. 20)?
- Je-li akcionářská dohoda, jejímž uzavřením akcionář porušil svou povinnost loajality, neplatná, o jakou neplatnost se jedná (s. 32)?

Závěr

Doporučuji práci k obhajobě, neboť splňuje předepsané předpoklady a s ohledem na výše uvedené ji předběžně navrhuji klasifikovat stupněm **velmi dobře**.

V Praze dne 7. 8. 2017

JUDr. Lucie Josková, Ph.D., LL.M.
konzultantka diplomové práce